

ABSTRACT

This study was aimed to find out the basic oral health status and service need of factorial workers 5 provinces around Bangkok. Two thousand workers aged 18 - 44 years from 30 factories were examined by standardized dentists. Eighty percent of the workers had caries experience with 4.7 mean DMFT. Female had 1.3 DMFT - statistically greater than male (p - value <0.05). 97.5 % of workers afflicted with gingivitis and periodontal disease. Some behaviors obtained by interview were candy eating habit that had slightly associated to the mean DMFT (Odd ratio = 1.12). 23.5% of workers claimed that they ignored their dental problems because they had no time. From this study, it revealed that the workers could be justified as a high risk group to oral disease.

บทนำ

การศึกษาเกี่ยวกับสภาวะโรคในช่องปากของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในประเทศไทยมีจำนวนอยมากทั้งนี้ เนื่องจากประชากรในกลุ่มนี้มีได้เป็นกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ จากการศึกษาของเพ็ญศรีและคณะซึ่งทำการสำรวจผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 0-40 ปี ในโรงงานอุตสาหกรรม 2 แห่งในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าผู้ใช้แรงงานกลุ่มนี้ มีค่าเฉลี่ย พันผุ ถอน อุด 5.6 ชีต่อคน⁽¹⁾ และผลการศึกษาของประกอบและสุภาพรณ์ กีให้ผลของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.3 ชีต่อคน⁽²⁾ นอกจากนี้ การศึกษาในต่างประเทศซึ่งสำรวจโดยบุปจจัยเลี้ยงของสภาพแวดล้อมในโรงงานซึ่งมีอิทธิพลต่อการเกิดโรคพันผุ Petersen ทำการสำรวจโรค

พันผุในคนงานโรงงานผลิตช้อกไกแล็คในประเทศไทยเด่นมาก พบว่า คนงานเหล่านี้มีค่าเฉลี่ย พันผุ ถอน อุด ถึง 17 ชีต่อคน⁽³⁾ Anaise ทำการสำรวจคนงานในโรงงานทำอาหารและโรงงานทอผ้า พบค่าเฉลี่ย พันผุ ถอน อุด 5.97 และ 4.75 ชีต่อคน ตามลำดับ⁽⁴⁾

ในปัจจุบัน พัฒนาการของสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนการลงทุนมากขึ้น ประกอบกับสภาพภูมิอากาศที่แห้งแล้ง ทำให้มีการอพยพแรงงานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมเพื่อมุ่งหวังในการเพิ่มรายได้เพื่อยังชีพ แรงงานเหล่านี้ เมื่อพยามอยู่ในเมือง ทำให้วัฒนธรรมการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงไปจากชีวิตที่เรียบง่ายและเป็นมิตร มาเป็น

ชีวิตที่รื่นเริงและมุ่งสู่ผลประโยชน์เป็นหลัก ชีวิตที่รื่นเริงและรายได้ที่ไม่สมดุลกับรายจ่าย จะพบว่า ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จะอาศัยรวมกันอยู่ในชุมชน แออัด เช่นบ้านพักในราคากถุก หรือพักอาศัยอยู่ในบ้านพักของโรงงาน การบริโภคอาหารแต่ละมื้อ มักจะเป็นอาหารจานเดียวหรืออาหารสำเร็จรูปที่ด้อยคุณภาพ ผู้ใช้แรงงานเหล่านี้จึงจัดเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดโรคโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพิจารณาถึงสภาวะสุขภาพในช่องปากซึ่งได้ทั่วไป มักจะเป็นโรคที่ได้รับความเอาใจใส่น้อยอยู่แล้ว จึงมีความเป็นไปได้อย่างยิ่งที่กลุ่มผู้ใช้แรงงานจะเป็นกลุ่มประชากรที่มีปัญหาในช่องปากสูงมากกว่าประชากรโดยทั่วไป

จากสถิติปี พ.ศ.2533 ของกองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน⁽⁵⁾ มีจำนวนสถานประกอบการอยู่ 200,398 แห่ง โดยมีลูกจ้างอยู่ 3,219,046 คน ซึ่งลูกจ้างเหล่านี้ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่ตั้งในเขตจังหวัดปริมณฑลถึง 649,155 คน โดยร้อยละ 97 เป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-45 ปี ดังนั้นการนุ่งประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการที่ตั้งในเขตปริมณฑล เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดกลวิธีที่จะขยายการดำเนินงานในประชากรกลุ่มนี้ จึงเป็นแนวทางที่สามารถนำไปใช้ในการขยายการดำเนินงานในสถานประกอบการทั่วไปในประเทศไทยได้

วัสดุและวิธีการ

1. ประชากรและคัวออย่าง

ประชากรเป้าหมาย คือ ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ ที่มีขนาด 20 คนขึ้นไป ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัด นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม

ขนาดคัวออย่าง ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานอายุตั้งแต่ 18-44 ปี จำนวน 2,000 คน จาก 30 โรงงาน

วิธีการสุ่มคัวออย่าง ได้แก่ Cluster Sampling ได้จัดกลุ่มประชากรตามขนาดโรงงานตามเกณฑ์ของกองวิชาการ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ดำเนินการสุ่มตัวแทนของโรงงานในแต่ละเขตของจังหวัดด้วยวิธี Simple Random Sampling จังหวัดละ 6 โรงงาน จำนวนผู้ใช้แรงงานในแต่ละขนาด ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

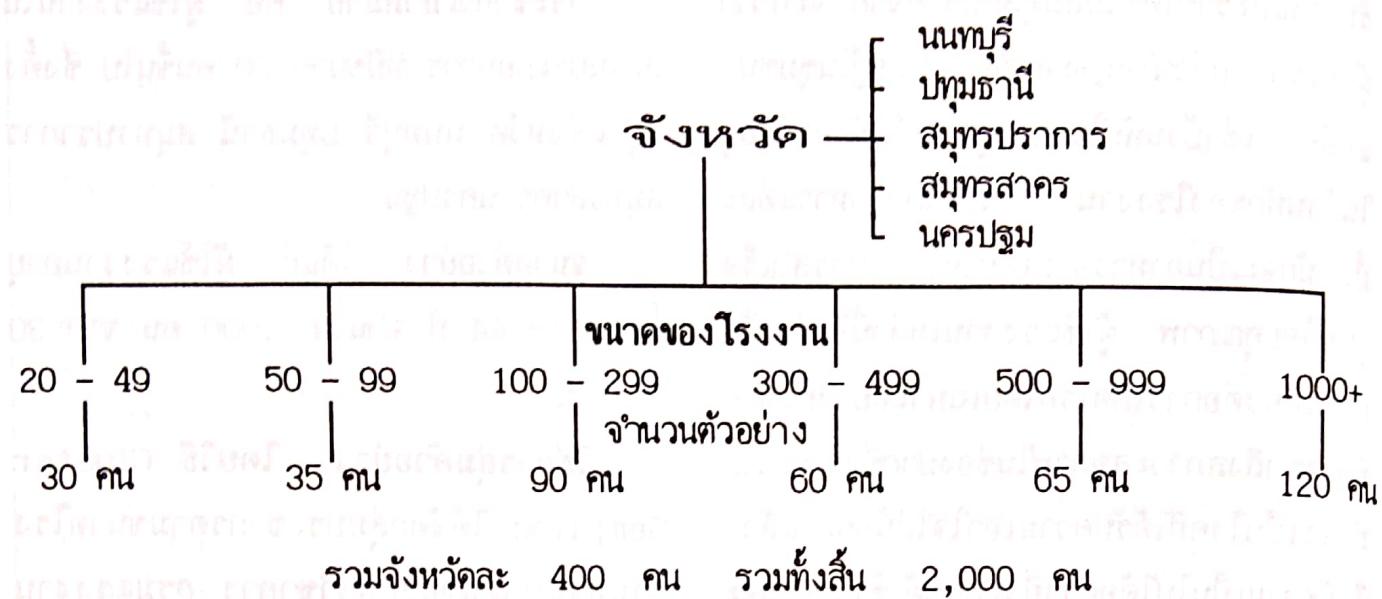
2. การสำรวจ

2.1 ทีมสำรวจ ประกอบด้วยทันตแพทย์เป็นผู้ตรวจสอบทันตกรรมเป็นผู้จดบันทึกดำเนินการสำรวจจังหวัดละ 2 ทีม โดยกำหนดให้สำรวจจังหวัดละหนึ่งสัปดาห์

2.2 การปรับมาตรฐาน ก่อนเริ่มทำการสำรวจ มีการจัดประชุมปรับมาตรฐานผู้ร่วมทีมทุกคนเพื่อให้เข้าใจถึงขั้นตอนในการดำเนินงานภาคสนาม วิธีการสำรวจ และดัชนีต่างๆ ที่ใช้ในการสำรวจ

2.3 ระยะเวลา ดำเนินการสำรวจในช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2534

ภาคที่ 1 วิธีการสุ่มตัวอย่างของการสำรวจทันสุขภาพในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

3. เครื่องมือ

3.1 ชุดตรวจฟัน 3 ชิ้น ได้แก่ กระจกกล้องปากชนิดเรียบ (Plane mouth mirror) เครื่องมือวัดกระเพาะบริทันต์ (Periodontal Probe) เครื่องมือเขี้ยบหารูด (Explorer) ซึ่งเป็นชุดตรวจที่องค์การอนามัยโลกแนะนำ

3.2 แบบบันทึกสภาวะทันสุขภาพของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบบันทึกขององค์การอนามัยโลก⁽⁶⁾ โดยสำรวจสภาวะต่างๆ ต่อไปนี้

- สภาวะการเกิดโรคฟันผุ ใช้ดัชนี ผุ ถอน อุด (DMFT = Decayed Missing and Filled Permanent Teeth)

- สภาวะบริทันต์ ใช้ดัชนีซีพีไอทีเอ็น (CPITN = Community Periodontal Index of Treatment Need)

- สภาวะการใส่ฟัน

3.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ใช้แรงงาน

3.4 แบบสัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายบุคคลของสถานประกอบการ

4. การวิเคราะห์ผล

ผลการสำรวจสภาวะทันสุขภาพ และข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์นำเสนอด้วยลักษณะเชิงค่าเฉลี่ยความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการเป็นโรค ให้สถิติ ที(t-test) และ ค่าอัตราเสี่ยง (Odds ratio)

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

จากการสำรวจผู้ใช้แรงงาน 2,000 คน เป็นชาย 614 คน หญิง 1386 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และ 69.3 ตามลำดับ โดยมีอายุ

เฉลี่ย 27 ปี ระดับการศึกษาของผู้ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่ จบชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 68.6 และ 23.4) มีผู้ใช้แรงงานเพียง 20 คนที่จบการศึกษาในระดับปริญญาขึ้นไป สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 3,257.40 บาท ซึ่งพบว่าผู้ใช้แรงงานในเขตจังหวัดปทุมธานี มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าจังหวัดอื่นๆ (3,728.83 บาท) สถานะภาพการเป็นลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น พบร่วมกันว่าผู้ใช้แรงงานมีสถานะการเป็นลูกจ้างมาแล้วเฉลี่ย 6 ปี และอยู่ในสถานประกอบการปัจจุบันมาประมาณ 5 ปี สำหรับที่อยู่อาศัยนั้น ผู้ใช้แรงงานพักอาศัยอยู่ในบ้านพักตนเอง บ้านพักโรงงาน และบ้านเช่า ในสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 30 โดยประมาณ)

2. สภาวะโรคพันธุ์และความจำเป็นในการรักษา

การเกิดโรคพันธุ์ ในผู้ใช้แรงงานมีค่าเฉลี่ยพันธุ์ ตอน อุด 4.7 ชี/คน (5.0 ชี/คน เมื่อไม่นับผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพคนงานน้อยกว่า 2 ปี) โดยร้อยละ 80.1 เป็นโรคพันธุ์ เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการพุสูงกว่าในเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p-value < 0.05$) โดย มีค่าเฉลี่ย 3.8 และ 5.1 ชี/คน ตามลำดับ และการเกิดโรคจะเพิ่มขึ้นตามอายุที่มากขึ้น เมื่อพิจารณาแยกตามจังหวัดจะพบว่า จังหวัดนครปฐมน้ำผู้เป็นโรคพันธุ์ และค่าเฉลี่ยพันธุ์ ตอน อุด สูงที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ (ตารางที่ 1) เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของค่าเฉลี่ยพันธุ์ ตอน อุด จะพบว่าจะมีพันธุ์ที่จำเป็นต้องรับการรักษาอยู่เฉลี่ย 2.3 ชี/คน ในขณะที่พันธุ์ที่ได้รับการรักษาไปแล้วด้วยวิธีอุดและถอนน้ำนม มีค่าเฉลี่ย 0.7 และ 1.7 ชี/คน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามีพันธุ์ที่

ตารางที่ 1 ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่มีพันธุ์ และค่าเฉลี่ยพันธุ์ ตอน อุด จำนวนเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ร้อยละของผู้มีพันธุ์	ค่าเฉลี่ยพันธุ์ ตอน อุด
นครปฐม	88.5	5.9
นนทบุรี	75.5	4.8
ปทุมธานี	81.3	4.6
สมุทรปราการ	79.8	3.9
สมุทรปราการ	75.5	4.5
รวม	80.1	4.7

บังไม่ได้รับการรักษาอยู่ประมาณครึ่งหนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงคุณภาพการบริการ บังคงเป็นการถอนฟันมากกว่าการเก็บรักษาฟัน

ปัจจัยที่น่าสนใจอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งอาจมีผลต่อการเป็นโรคฟันผุของผู้ใช้แรงงาน คือ ขนาดของโรงงาน พนว่างานท่าน้ำอยู่ในโรงงานขนาดใหญ่ จะมีผู้เป็นโรคฟันผุสูงกว่าในโรงงานขนาดเล็ก (ตารางที่ 2)

จากการสำรวจการเกิดโรคฟันผุดังกล่าว พนว่างค์ประกอบของความจำเป็นในการรับบริการทันตกรรมของผู้ใช้แรงงานจะเป็นในเรื่องของการอุดฟัน โดยฟันส่วนใหญ่ต้องการอุดเพียง 1 ด้าน คือเฉลี่ยเท่ากับ 1.4 ช่อง/คน และในจำนวนฟันที่จำเป็นต้องรับการรักษาอีก 1 ช่องที่มีอาการผุลุกลามและสามารถเก็บรักษาด้วยการรักษาคล่อง

หากฟันอยู่จำนวนน้อยมาก ส่วนใหญ่จะลุกลามมากจนกระตุ้นต้องถอนฟันนั้น

3. สภาวะเหงือกอักเสบและโรคบริทันต์

สภาวะบริทันต์ซึ่งสำรวจด้วยดัชนีซีพีไอทีเอ็น (CPITN) ในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน มีผู้ที่มีสภาวะเหงือกปกติ ($CPITN=0$) อยู่เพียงร้อยละ 2.5 ส่วนใหญ่ของผู้ใช้แรงงานจะมีหินน้ำลาย และพบว่ามีถึงร้อยละ 12.3 ที่มีอาการของโรคบริทันต์ ($CPITN=3$) โดยพบว่า ในเพศหญิงมีผู้เป็นโรคเหงือกอักเสบและโรคบริทันต์มากกว่า เมื่อพิจารณาในค่าเฉลี่ยส่วนของช่องปาก มีสภาวะเหงือกปกติ 1.1 ส่วน ในขณะที่มีหินน้ำลาย 4.2 ส่วนในช่องปาก ซึ่งพบว่าจังหวัดสมุทรสาคร จะมีผู้เป็นโรคเหงือกอักเสบและบริทันต์สูงกว่าจังหวัดอื่นๆ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยฟันผุ ถอน อุด ของผู้ใช้แรงงาน จำแนกตามขนาดของโรงงาน

ขนาดของโรงงาน	ร้อยละ ของผู้มีฟันผุ	ค่าเฉลี่ย		
		ฟันผุ	ถอน	อุด
20-49	56.7	1.6	1.2	0.2
50-99	73.7	1.7	1.5	0.5
100-299	67.5	2.1	1.1	0.2
300-499	86.6	2.4	2.1	0.8
500-999	88.4	2.4	1.8	0.9
1000+	87.1	2.8	2.0	1.0
รวม	80.1	2.3	1.7	0.7

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยจำนวนส่วนของช่องปาก ที่มีสภาวะปริทันตามลำดับความรุนแรง
จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด	สภาวะปริทันต์					
	ปกติ	มีเลือดออก	มีหินน้ำลาย	ร่องปริทันต์ 3-5 มม.	ร่องปริทันต์ >6 มม.	น้ำขาว
นครปฐม	1.3	0.0	4.4	0.2	0.1	0.0
นนทบุรี	0.4	0.5	4.3	0.7	0.1	0.0
ปทุมธานี	1.4	0.8	3.5	0.2	0.0	0.1
สมุทรปราการ	1.4	0.4	4.0	0.1	0.0	0.1
สมุทรสาคร	0.8	0.3	4.8	0.1	0.0	0.0
รวม	1.1	0.4	4.2	0.2	0.0	0.1

พบว่ามีผู้เป็นโรคปริทันต์เพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น และเป็นที่สังเกตว่าผู้ใช้แรงงานที่เป็นโรคปริทันต์ระดับรุนแรง (CPITN=4) จะเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงอายุ 31-44 ปี ดังแสดงในภาพที่ 2

4. สภานภาพและความจำเป็นในการใส่ฟันปลอม

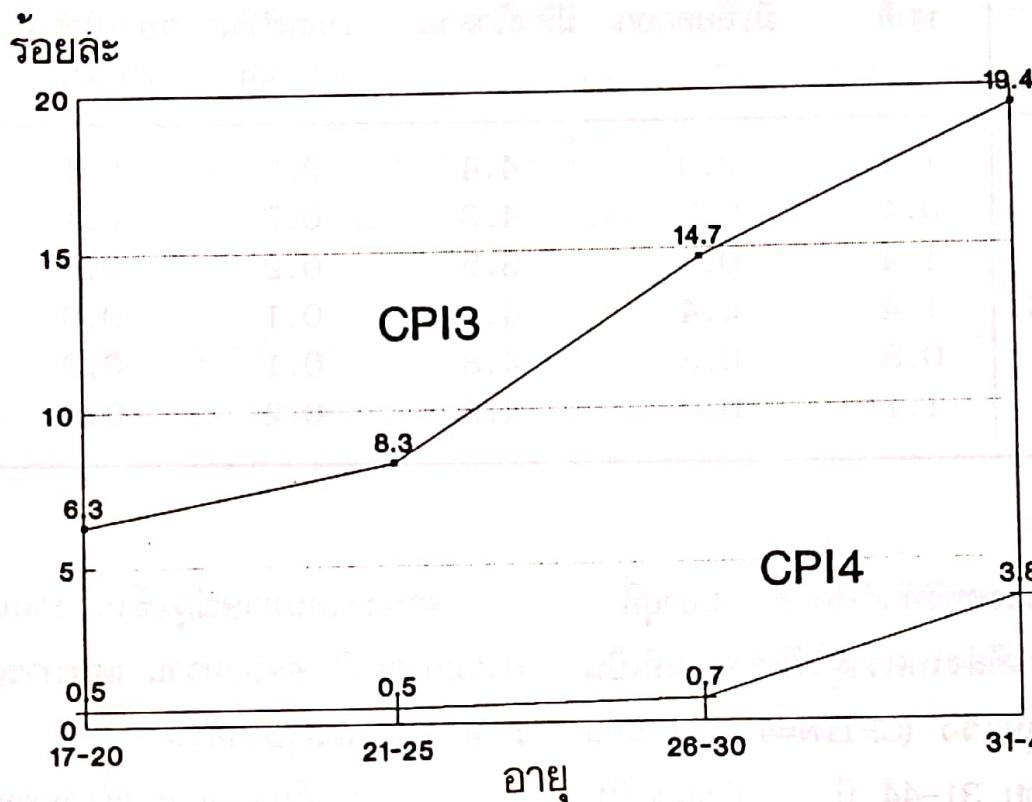
ผู้ใช้แรงงานทุก 10 คน จะมีผู้ที่ต้องพนทันตแพทย์เพื่อใส่ฟันปลอมถึง 4 คน (ร้อยละ 34.5) ซึ่งจากการสำรวจพบเพียงร้อยละ 5.6 เท่านั้นที่ได้ใส่ฟันปลอมเรียบร้อยแล้ว โดยความจำเป็นในการใส่ฟันปลอมนี้ เพิ่มมากขึ้นตามอายุที่สูงขึ้น (ตารางที่ 4)

5. พฤติกรรมและการคุ้มครองสุภาพของผู้ใช้แรงงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ใช้แรงงานเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของหวาน และการดูแลทันตสุภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 พฤติกรรมการบริโภคของหวาน ใน การศึกษาครั้งนี้ ได้สัมภาษณ์ถึงปัจจัยของทอฟี่ และมากฝรั่งที่อาจจะมีผลต่อสภาวะการเกิดโรคพันพุของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งพบว่าร้อยละ 39.6 บริโภคทอฟี่เป็นประจำทุกวันในขณะทำงาน และเฉลี่ยวันละ 4 เม็ด ในขณะที่การบริโภคมากฝรั่งเป็นประจำทุกวัน พบมีร้อยละ 18.3 เฉลี่ยวันละ 5 ช้อน เมื่อทดสอบถึงอิทธิพลของการอมทอฟี่เป็นประจำทุกวันกับการเป็นโรคพันพุของผู้ใช้แรงงานด้วยค่าอัตราเสี่ยง (Odds-ratio) พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.12 (ตารางที่ 5)

ภาพที่ 2 ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่มีสภาวะปริทันต์สูงสุดโดยมีร่องปริทันต์ 3-5 มิลลิเมตร และ 6 มิลลิเมตร จำแนกตามกลุ่มอายุ

ภาพที่ 3 ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่มีความจำเป็นต้องได้ฟันปลอม และผู้ที่มีฟันปลอมแล้ว จำแนกตามกลุ่มอายุ

ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่มีความจำเป็นต้องได้ฟันปลอม และผู้ที่มีฟันปลอมแล้ว จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	ความจำเป็น ต้องได้ฟันปลอม	ผู้ที่มีฟันปลอม
17-20	14.6	1.9
21-25	29.9	3.3
26-30	41.0	7.3
31-44	49.7	9.4
รวม	34.5	5.6

ตารางที่ 5 จำนวนผู้ใช้แรงงานที่มีพันธุ์ และ "ไม่มีพันธุ์" จำนวนการบริโภคท่อพี

การบริโภคท่อพี	ผู้มีพันธุ์	ผู้ไม่มีพันธุ์	รวม
ประจำวัน	785	183	968
"ไม่ประจำวัน"	816	214	1030
รวม	1601	397	1998*

* ผู้ไม่ตอบ 2 คน จากจำนวน 2,000 คน

Odds ratio = 1.12

5.2 พฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพ

ผู้ใช้แรงงานร้อยละ 77.3 แปรงฟันวันละ 2 ครั้ง ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันระหว่างจังหวัด และพบว่ามีการอนบวนปากหลังอาหารทุกครั้งร้อยละ 26.3 โดยมีความแตกต่างกันในแต่ละจังหวัด โดยพบว่า จังหวัดนครปฐมมีผู้อนบวนปากหลังอาหารสูงที่สุด และจังหวัดสมุทรสาครน้อยที่สุด ใน การรับรู้โรคในช่องปาก ผู้ใช้แรงงานร้อยละ 73.8 ตอบว่าตนเองมีปัญหาโรคเหงือกและฟัน แต่เมื่อสอบถามถึงการแสวงหาบริการเมื่อเป็นมีปัญหาในช่องปาก ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จะไปรับบริการในสถานบริการในภาคเอกชน (ร้อยละ 48.0) และบังพนนผู้ใช้แรงงานอีกร้อยละ 23.5 ที่ลงทะเบียนต่อทันตสุขภาพของตนเอง โดยปล่อยให้หายเอง ชนิดของการบริการที่ผู้ใช้แรงงานต้องการมากที่สุด คือการตรวจฟัน การขูดหินน้ำลาย และการอุดฟัน

การได้รับความรู้ทันตสุขศึกษา พบว่า ผู้ใช้

แรงงานครึ่งหนึ่ง ที่เห็นว่าไปสเคอร์เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการเผยแพร่ความรู้ รองลงมาเป็นวิดีโอศัลย์หรือสไลด์ (ร้อยละ 39.4) จากข้อมูลดังกล่าว สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการให้สุขศึกษาในกลุ่มเป้าหมายนี้คือใน

6. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายบุคคล

สถานประกอบการที่ทำการสำรวจทั้งสิ้น 30 แห่ง เมื่อแบ่งตามขนาดของสถานประกอบการจะมี 5 แห่งในแต่ละขนาดพบว่าสถานประกอบการที่ทำงานเป็นกะอยู่ 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73 โดยระยะเวลาทำงานกะละ 8 ชั่วโมง ทุกสถานประกอบการจะกำหนดเวลาพักให้กับผู้ใช้แรงงานระหว่าง 1/2-1 ชั่วโมง หากด้านสวัสดิการที่บริการให้กับผู้ใช้แรงงาน พบว่า ร้อยละ 70 ของสถานประกอบการจะมีบ้านพักสำหรับผู้ใช้แรงงานและประมาณครึ่งหนึ่งที่มีบริการอาหาร โดยส่วนใหญ่จะเป็นห้าวเปล่าโดยผู้ใช้แรงงานจะต้องซื้อกับห้าวเอง สวัสดิการทางด้านการรักษาพยา-

บล โรงงานขนาด 300 คนขึ้นไป จะมีสถานพยาบาลในสถานประกอบการตามระเบียบของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย โดยมีพยาบาลประจำ จากการสอบถาม พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มาใช้สถานพยาบาลจะเป็นโรคหวัด ห้องเดิน และอุบัติเหตุเล็กน้อยจากการทำงาน ร้อยละ 80 ของสถานประกอบการที่ทำการสำรวจให้สิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลได้เมื่อเจ็บป่วย โดยกำหนดจำนวนเงินสูงสุดสำหรับแต่ละคนใน 1 ปี ทั้งนี้ ประมาณร้อยละ 50 ของสถานประกอบการจะกำหนดสถานบริการที่ผู้ใช้แรงงานจะไปใช้บริการ มีสถานประกอบการเพียง 6 แห่งที่ให้สิทธิในการเบิกค่าบริการทันตกรรมได้ (ตารางที่ 6)

การประชาสัมพันธ์หรือการสื่อสารภายในที่ทำงานจะเป็นการกระจายเสียง และการใช้วิทยุ หรือโทรศัพท์ ซึ่งจะเป็นช่องทางในการให้สุขศึกษาและสนับสนุนการทำงาน เช่น การจัดอบรม การแนะนำข้อดีของการทำงาน การให้คำปรึกษาเรื่องความปลอดภัยในที่ทำงาน การจัดกิจกรรมสังคม เช่น การ聚餐 หรือการออกกำลังกาย รวมถึงการจัดทำเอกสารข่าวสารภายในสำหรับพนักงาน

ชาในสถานประกอบการต่อไป

บทวิจารณ์

สภาวะการเกิดโรคฟันผุของผู้ใช้แรงงานมีค่าเฉลี่ย พันผุ ตอน อุด 4.7 ชี/คน ซึ่งเป็นค่าที่ค่อนข้างสูง เมื่อนำข้อมูลของกลุ่มอายุ 18 ปี และ 35-44 ปี มาเปรียบเทียบกับการสำรวจสภาวะทันตสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 3⁽⁷⁾ (ตารางที่ 7) พบว่าผู้ใช้แรงงานอายุ 18 ปี มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ แต่ค่าเฉลี่ยสูงขึ้นมากในกลุ่มอายุ 35-44 ปี ทั้งนี้สิ่งที่น่าสนใจคือ การที่ผู้ใช้แรงงานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีปัจจัยเสี่ยง หรือ มีพฤติกรรมบางอย่างที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคฟันผุ เป็นระยะเวลาหนึ่ง อาจจะส่งผลให้ผู้ใช้แรงงานมีความรุนแรงในการเกิดโรคมากขึ้น

ตารางที่ 6 สวัสดิการต่างๆ ของโรงงาน จำนวนคนงานของโรงงาน

สวัสดิการ	ขนาดของโรงงาน				
	20-4950-99100-299	300-499	500-999	>1000	
บ้านพัก	3	5	5	3	1
อาหาร	2	3	1	3	2
สถานพยาบาล	0	3	2	4	5
ค่ารักษาพยาบาล	5	4	3	3	4

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนา ถอน อุด ของผู้ใช้แรงงานในกลุ่มอายุ 18 ปี และ 35-44 ปี กับผลการสำรวจทันตสุขภาพแห่งชาติครั้งที่สาม ในกลุ่มอายุเดียวกัน

กลุ่มอายุ	ค่าเฉลี่ยพัฒนา ถอน อุด	
	ผู้ใช้แรงงาน	ผลการสำรวจทันตสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่สาม
18	2.5 (2.1)	3.0
35-44	6.7 (13.1)	5.0

(*) ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาการทำงานในโรงงาน

นอกจากนี้ จากการศึกษาหลายฉบับในต่างประเทศ มีข้อสรุปว่าการทำงานของผู้ใช้แรงงาน ในสิ่งแวดล้อมบางอย่างที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคในช่องปากเป็นเวลานาน จะทำให้สภาวะโรคในประชากรกลุ่มนี้ สูงกว่าที่ควรจะเป็นในกลุ่มอายุเดียวกัน Petersen ได้ทำการสำรวจการศึกกร่อนของฟันในคนงานโรงงานแบบเตอร์รี่ในประเทศไทยเบอร์มัน⁽⁸⁾ พบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานนี้มีฟันกร่อน (erosion) ร้อยละ 31, ฟันลีก (attrition) ร้อยละ 92 และมีค่าเฉลี่ยพัฒนา ถอน อุด สูงถึง 25.5 ชี/คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นฟันที่ถูกถอนไปแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่าเกิดจาก การที่ผู้ใช้แรงงานต้องทำงานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะของกรดฟลูอิคในระดับสูงเป็นเวลา นาน และในปี 1983 Petersen ได้ทำการศึกษาท่านของเดียวกันในโรงงานผลิตซอฟไกล์ล์พน ว่าค่าเฉลี่ยพัฒนา ถอน อุด สูงมากถึง 17 ชี/

คน⁽³⁾ ทั้งนี้เขาเชื่อว่าเกิดจากลักษณะของน้ำดื่มในอากาศที่สูง เช่น Anaise ได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของโรคพัฒนาในโรงงานทำท่อฟายกับโรงงานทอผ้า⁽⁴⁾ และพบว่า ค่าเฉลี่ยพัฒนา ถอน อุด ในโรงงานทำท่อฟาย มีค่าสูงกว่าโรงงานทอผ้า 1.42 ชี/คน นอกจากนี้จากปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ พฤติกรรมการบริโภคและการดูแลทันตสุขภาพของผู้ใช้แรงงานที่สำรวจได้ คือแนวโน้มที่จะทำให้การเป็นโรคสูง เช่น พฤติกรรมการอมทอฟายเป็นประจำขณะทำงาน หรือความไม่สนใจในการแสวงหาบริการของผู้ใช้แรงงาน จากการสำรวจสภาวะทันตสุขภาพครั้งนี้ สัดส่วนของค่าเฉลี่ย พัฒนา:ฟันอุด มีค่าเท่ากับ 1.7:0.7 ซึ่งสัดส่วนนี้ มีค่าเท่ากับการศึกษาของ เพ็ญศรีและคณะ⁽¹⁾ ที่ทำการศึกษาเมื่อ 9 ปีที่แล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทัศนคติของผู้ใช้แรงงานในการไปรับบริการในช่วงที่ผ่านมาไม่มีการเปลี่ยนแปลง การ

ที่ผู้ใช้แรงงานไปรับบริการถอนฟันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจเกิดจากการทำงานเป็นกะ ทำให้ผู้ใช้แรงงานไม่มีเวลาไปรับบริการ และจะได้ใช้บริการก็ต่อเมื่อมีอาการลุกຄามมากแล้ว

จากการสัมภาษณ์ ร้อยละ 48 ของผู้ใช้แรงงาน จะเลือกใช้สถานบริการในภาคเอกชนเนื่องจากความสะดวกในเรื่องเวลา แม้ว่าจะต้องเสียค่าบริการสูงกว่าการไปรับบริการในสถานพยาบาลของรัฐ จึงทำให้บริการที่ได้รับในกลุ่มนี้เป็นการถอนฟันที่มีค่าใช้จ่ายค่าสุดและใช้เวลาน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับบริการชนิดอื่นๆ

จากการศึกษาของ Petersen⁽⁹⁾ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีแนวโน้มที่จะเกิดโรคในช่องปากได้สูงกว่ากลุ่มประชากรอื่น เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน ในกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมของประเทศไทยมากกว่า ผู้ใช้แรงงานที่ทำงานเป็นกะ จะมีฟันที่ไม่ได้รับการรักษา และสภาวะการเป็นโรคปริทันต์สูงกว่าผู้ใช้แรงงานที่ทำงานเป็นเวลาແน่อน แม้ว่าจากการศึกษารึ้นนี้ ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จะตอบว่าประพันธ์ 2 ครั้งแต่ก็พบว่าร้อยละ 97.5 เป็นโรคเหวือกอักเสบและปริทันต์ เมื่อสอบถามถึงสาเหตุที่ทำให้ลืมแปรงฟัน จะเป็นช่วงที่ผู้ใช้แรงงานจะต้องทำงานในกะกลางคืน และโดยสภาพทั่วไปในโรงงานเองก็ไม่มีสถานที่ที่อำนวยต่อการแปรงฟันอย่างเพียงพอ มีเจ้าของกิจการจำนวนน้อยมากที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องทันตสุขภาพของผู้ใช้แรงงาน ดังจะเห็นได้จาก

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายบุคคลว่า มีสถานประกอบการเพียง 6 แห่งเท่านั้นที่ยินยอมให้เบิกค่ารักษาทางทันตกรรมได้ ปรากฏการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรระหนักรถึงและความมีการกำหนดแนวทางการให้บริการทางทันตสาธารณสุขที่เหมาะสมกับประชากรกลุ่มนี้ ซึ่งระบบใดๆ ที่จะกำหนดขึ้นนั้นควรจะได้คำนึงถึงลักษณะเฉพาะในกลุ่มนี้ด้วย การอำนวยโอกาสให้ผู้ใช้แรงงานสามารถเข้าถึงบริการทันตกรรมที่มีคุณภาพ และเน้นในการเก็บรักษาฟันไว้เป็นประเด็นเรื่องคุณที่จะต้องดำเนินการ และการศึกษาถึงปัจจัยเสี่ยงต่างๆ จากการทำงานเพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการ ในการกำหนดกลวิธีการป้องกันในกลุ่มนี้ จะต้องมีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกลุ่มผู้ใช้แรงงานกำลังมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีใช้เป็นเพียงกลุ่มชนเล็กๆ เฉกเช่นอดีตที่ผ่านมาอีกด้วย

บทสรุป

ผู้ใช้แรงงานเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีแนวโน้มที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในการเกิดโรคในช่องปาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคฟันผุ ได้แก่ การอมกอฟฟี่เป็นประจำในระหว่างการทำงาน ซึ่งแม้ว่าจากการศึกษารึ้นนี้จะไม่พบว่าการอมกอฟฟี่เป็นประจำทุกคนจะมีอิทธิพลต่อการเกิดโรคฟันผุอย่างชัดเจนก็ตาม (Odds ratio = 1.12) แต่พบว่า ค่าเฉลี่ยตัวนี้ ผู้ถอน อุด ของผู้ใช้แรงงานกลุ่มนี้ มีค่า 4.7 ชี/คน ซึ่งอยู่ในระดับความรุนแรงของโรคที่

ค่อนข้างมาก และมีผู้เป็นโรคฟันผุถึงร้อยละ 80 (97.5) ดังนั้น การหากลวิธีที่จะให้บริการทันตสภาวะทางโรคแห่งอกอักเสบและบริหันต์ก็พบว่า กรรมป้องกันในกลุ่มนี้ เป้าหมายนี้ จึงเป็นสิ่งที่ควรผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในสภาวะที่มีความจำเป็น พิจารณาเร่งดำเนินการ ต้องได้รับการรักษาจากทันตบุคลากร (ร้อยละ 80) จึงจะสามารถช่วยให้ผู้คนที่อยู่ในสภาวะนี้ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

กิจกรรมประจำ

ผู้รับงานขออนุญาตท่านที่ให้การสนับสนุน ให้คำแนะนำนำตลอดจนร่วมดำเนินงานด้านต่างๆ ทำให้การศึกษารึ่งนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ได้แก่

1. ทันตแพทย์หญิงศิริเพ็ญ อรุณประพันธ์ ทันตแพทย์หญิงจันทนา อึ้งชูคักดี ที่ให้คำแนะนำทางด้าน วิชาการตลอดจนช่วยเหลือในการสำรวจโดยตลอด
2. ทันตแพทย์หญิงเฉลิณัณฑ์ศิริ ใจดีลิก ทันตแพทย์หญิงสุวี ผลดีเยี่ยม ที่ช่วยในการออกแบบ
3. นางชนิษฐ์ รัตนรังสินما และนางอังศณา ฤทธิ์อุปถัมภ์ ได้ให้ความช่วยเหลือในการประมวลผลและ บริหารจัดการตลอดจนร่วมในการออกแบบ
4. เจ้าหน้าที่ในฝ่ายทันตสาธารณสุขสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด นนทบุรี สมุทรปราการ นคร-ปฐม สมุทรสาคร และปทุมธานี ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการสำรวจ

เอกสารอ้างอิง

1. เพ็ญศรี สิทธิสมวงศ์, กรณี ฟิรานนท์, สุนทร ระพีสุวรรณ และคณะ. การศึกษาเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับทันตสุขภาพ อาหารประจำวันและเชื้อเสตร์พีโตกอคัส มิวแทน ที่มีผลต่อสุขภาพในช่องปากของคนไทย 2 กลุ่ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2525:1-20.
2. ประกอบ พินุลย์ใจน์, สุภากรณ์ กัณฑ์วนิช. ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมด้านทันตสุขภาพของ คนงานโรงงานอุตสาหกรรมที่ใกล้และไกลแหล่งให้บริการทางทันตสุขภาพ. วิทยสารทันตแพทยศาสตร์ 2521; 28(5):136-151.

3. Petersen PE. Dental health among workers at a Danish chocolate factory. *Community Dent Oral Epidemiol* 1983; 11:337-40.
4. Anaise JZ. Prevalence of dental caries among workers in the sweets industry in Israel. *Community Dent Oral Epidemiol* 1987; 6:286-9.
5. กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย. สติ๊ดแรงงาน 2533. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2534: 175-7.
6. World Health Organization. Oral health survey basic methods. Third Edition. Geneva, 1987:1-50.
7. กองทันตสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. รายงานผลการสำรวจทันตสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 3 ปี 2532. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสังเคราะห์ทั่วสารผ่านศึก, 2534:35-26.
8. Petersen PE, Gormsen C. Oral conditions among battery factory workers. *Community Dent Oral Epidemiol*. 1991; 19:104-6.
9. Petersen PE. Social inequalities in dental health. *Community Dent Oral Epidemiol* 1990; 19:153-8.